



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1159/2023
01.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Миролуба Томића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Новковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 314/22 од 16.03.2023. године и Вишег суда у Врању Кж1 98/23 од 01.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 01.11.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Новковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 314/22 од 16.03.2023. године и Вишег суда у Врању Кж1 98/23 од 01.08.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 314/22 од 16.03.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године не учини ново кривично дело, а који рок ће се рачунати од правноснажности пресуде.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да суду плати паушални износ од 5.000,00 динара, а да оштећенима ББ, ВВ и ГГ на име ангажовања заједничког пуномоћника солидарно плати укупан износ од 68.250,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Наведеном пресудом ББ, ВВ и ГГ упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, на основу члана 258. став 4. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 98/23 од 01.08.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Новковића, па је пресуда Основног суда у Врању К 314/22 од 16.03.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Небојша Новковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновни поступак и одлуку или да побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног у целости ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу садржану у оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Врању КТ 551/21 од 08.12.2022. године, тако што је сам прецизирао делове оптужног предлога који се односе на наводне речи окривљеног, а да за то није био овлашћен, јер је за то овлашћен само тужилац, нарочито имајући у виду да су изговорене речи битан елемент кривичног дела које се окривљеном ставља на терет.

Из оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Врању КТ бр 551/21 од 08.12.2022. године произилази да је окривљеном АА било стављено на терет да је дана 12.06.2021. године у 11 часова у ..., свестан свога дела, чије је извршење хтео, у стању урачунљивости, претњом да ће напасти на живот и тело, угрозио сигурност више лица оштећених ББ, ВВ и ГГ сви из ..., на тај начин што је напре на путу срео оштећеног ББ и истом упутио речи претње: „Ја ћу да убијем тебе, да убијем твог сина ВВ и да убијем себе, добро је што сам те срео да знаш шта те чека ако ме ДД добије на суду“, након чега је трактором отишао до куће оштећеног, сео са оштећеном ГГ и након краћег разговора упутио речи претње: „Ја живца више немам, ако ме ДД добије на суду, ја ћу да убијем прво ББ, па ВВ, убићу прво вас, па онда себе, да обавестиш ББ, да знаш да ћу то да урадим“, након чега му је оштећени ВВ рекао да одмах напусти њихову кућу и двориште, свестан да је његово дело забрањено, чиме би извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ.

Из чињеничног описа кривичног дела, садржаног у изреци првостепене пресуде, у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости, произилази да је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана

138. став 2. у вези става 1. КЗ, учињеног предузимањем истих кривичноправних радњи које су описане у оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Врању КТ 551/21 од 08.12.2022. године.

Имајући у виду да су чињенични опис извршења кривичног дела као и правна квалификација кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим првостепеном пресудом, идентични са чињеничним описом и правном квалификацијом кривичног дела које је окривљеном било стављено на терет оптужним актом, по налажењу Врховног суда неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења наводи повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, међутим, у образложењу наведене повреде наводи да у току првостепеног поступка није доказано време извршења кривичног дела, већ само дан пријављивања од стране оштећеног, да је исказ оштећеног ББ у погледу времена извршења кривичног дела неразумљив и контрадикторан, да су окривљени и оштећени стари познаници који су били у добрим односима, па је тешко поверовати да је окривљени оштећеном упутио претње, као и да се оштећени осећао угроженим за себе и за сина ВВ, да је критични догађај забележен сигурносном камером у породичној кући оштећених и да се на видео снимку јасно види да је оштећени ВВ дочекао окривљеног, да је окривљени потпуно мирно разговарао са оштећеном ГГ без свађе и вике и да је затим потпуно мирно напустио њихову породичну кућу, као и да је оштећени ВВ окривљеног отпратио не само до капије дворишта, већ до трактора који је био паркиран у улици, а да је касније и сам оштећени ВВ у свом исказу изјавио, да после овог догађаја није ни мислио на њега, нити на претње.

По налажењу Врховног суда, на наведени начин се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама (члан 440. ЗКП), па иако је захтев формално поднет због повреде закона због које је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости – повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с обзиром да се у образложењу наведене повреде закона указује на недозвољен разлог за подношење захтева – погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), захтев је у том делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, у захтеву наводи да је изреком првостепене пресуде окривљени оглашен кривим да је угрозио сигурност оштећених тако што је наводно изговорио речи да ће убити ББ и ВВ, а не оштећену ГГ, те није јасно на који начин је окривљени угрозио сигурност оштећене ГГ и како је иста стекла статус оштећеног, у ком делу је изрека пресуде нејасна и контрадикторна самој себи и разлозима пресуде. На наведени начин захтевом се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, која такође, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни суд поднети захтев и у том делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**